

Benelux Gerechtshof, 13 juni 1994, Renault v Reynolds

MERKENRECHT – IPR

inbreukverbod voor Benelux

dat de rechter, deze bevoegdheid uitoefenend, een verbod geeft dat in beginsel geldt voor het gehele Beneluxgebied, zodat hij, wanneer hij in een bepaald geval gronden aanwezig acht zijn verbod tot enig deel van dat gebied te beperken, deze beperking uitdrukkelijk in zijn beslissing dient aan te geven

dat het niet strookt met de strekking en het stelsel van het Verdrag en de BMW, zoals in het voorafgaande weergegeven, dat een naar aanleiding van een vordering als bedoeld in artikel 13 onder A BMW in een van de Beneluxlanden door een rechter zonder territoriale specificatie gegeven verbod van inbreukmakend gebruik van een merk slechts zou gelden binnen het gebied van dat land en zijn beschermende werking niet zou uitstrekken voer de beide andere landen; dat, integendeel, de beoogde eenwording in merkenrechtelijk opzicht van de Beneluxlanden meebrengt dat moet worden aangenomen dat de rechter zijn bevoegdheid om op een vordering als bedoeld in artikel 13 onder A BMW het gebruik van een inbreukmakend teken te verbieden rechtstreeks aan deze bepaling ontleent, alsmede dat de rechter, deze bevoegdheid uitoefenend, een verbod geeft dat in beginsel geldt voor het gehele Beneluxgebied, zodat hij, wanneer hij in een bepaald geval gronden aanwezig acht zijn verbod tot enig deel van dat gebied te beperken, deze beperking uitdrukkelijk in zijn beslissing dient aan te geven;

Vindplaatsen: NJ 1994, 665; BIE 1995, nr. 7, m.nt. Spoor

Benelux Gerechtshof, 13 juni 1994

(S.K. Martens, F. Hess, O. Stranard, H.L.J. Roelvink, P. Kayser, R. Everling, D. Holsters en G.G. van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp)
zaken A 93/1 en A 93/2).

Régie Nationale des Usines Renault SA te Boulogne-Billancourt, Frankrijk, advocaat Mr S. de Wit te 's-Gravenhage,
tegen

Reynolds Aluminium Holland BV te Harderwijk.

1. Gelet op de op 22 december 1992 door het Gerechtshof te Arnhem uitgesproken arresten in de zaken nrs 91/161 en 91/170 van de vennootschap naar Frans recht Régie Nationale des Usines Renault SA -verder te noemen Renault -gevestigd te Boulogne-Billancourt, Frankrijk, en de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Reynolds Aluminium Holland BV -

verder te noemen Reynolds -gevestigd te Harderwijk, Nederland, waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof aan dit Hof vragen van uitleg van de Eenvormige Beneluxwet op de merken (BMW) worden gesteld;

2. Overwegende dat het Gerechtshof te Arnhem in beide zaken drie gelijkkluidende vragen heeft gesteld, met in de zaak nr 91/161 nog een vierde vraag, zodat het Hof aanleiding vindt beide zaken gelijktijdig af te doen;

Ten aanzien van de feiten:

3. o. dat het Gerechtshof te Arnhem de feiten waarop de door het Benelux-Gerechtshof te geven uitleg moet worden toegepast als volgt heeft omschreven:

in de zaak 91/161:

a. de merken RENAULT en REYNOCAR zijn beide ingeschreven in het Benelux-Merkenregister en wel voor soortgelijke waren; de inschrijving van het merk RENAULT is de oudste;

b. tussen de merken RENAULT en REYNOCAR bestaat associatiegevaar vanwege auditieve gelijkenis als die merken in de Franse taal worden uitgesproken; bij uitspraak in de Nederlandse taal bestaat associatiegevaar wegens auditieve gelijkenis niet;

c. in deze procedure heeft Renault de nietigverklaring van het merk REYNOCAR gevorderd alsmede de doorhaling van dat merk in het Benelux-Merkenregister; nu een rechterlijke beslissing op een dergelijke vordering, mede gelet op artikel 9 van het Benelux Verdrag inzake warenmerken (hierna te noemen: het Verdrag), effect heeft binnen het grondgebied van de gehele Benelux, heeft het hof bij de beslissing of sprake is van associatiegevaar tussen beide merken, geoordeeld dat auditieve gelijkenis reeds aanwezig is, indien in één der talen van de Benelux de uitspraak van beide merken gelijkenis vertoont;

d. ten aanzien van een verbod van gebruik op basis van artikel 13 sub A van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken (hierna te noemen: BMW), zoals voorts door Renault is gevorderd, -waarbij het hof ervan uitgaat dat dit verbod voor het gehele Beneluxgebied is gevorderd -ontbreekt in Verdrag en BMW een uitdrukkelijke wettelijke bepaling of een dergelijk verbod werking heeft in het grondgebied van de gehele Benelux dan wel (enkel) in het grondgebied van de Staat waarin het verbod wordt gevorderd.

in de zaak 91/170:

a. de merken RENAULT en REYNOTRADE zijn beide ingeschreven in het Benelux-Merkenregister en wel voor soortgelijke waren; de inschrijving van het merk RENAULT is de oudste;

b. tussen de merken RENAULT en REYNOTRADE bestaat associatiegevaar vanwege auditieve gelijkenis als die merken in de Franse taal worden uitgesproken; bij uitspraak in de Nederlandse taal bestaat associatiegevaar wegens auditieve gelijkenis niet;

c. ten aanzien van een verbod van gebruik op basis van artikel 13 sub A van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken (hierna te noemen: BMW), zoals door Renault is gevorderd, -waarbij het hof ervan uitgaat dat dit verbod voor het gehele Beneluxgebied is gevorderd

-ontbreekt in het Benelux Verdrag inzake de warenmerken (hierna te noemen: het Verdrag) en BMW een uitdrukkelijke wettelijke bepaling of een dergelijk verbod werking heeft in het grondgebied van de gehele Benelux dan wel (enkel) in het grondgebied van de Staat waarin het verbod wordt gevorderd;

4. O. dat het Gerechtshof te Arnhem de volgende vragen van uitleg van de BMW heeft gesteld: in beide zaken:

1. *staat het Verdrag of de BMW eraan in de weg dat de rechter van een der Verdragstaten naar aanleiding van een vordering als bedoeld in artikel 13 sub A BMW een verbod oplegt van gebruik van een merk in andere Verdragstaten?*

2. *maakt het voor de beantwoording van vraag 1) verschil of bij de vordering als bedoeld in artikel 13 sub A BMW wel of niet expliciet wordt aangegeven dat het verbod zou moeten gelden voor het gehele Beneluxgebied?*

in de zaak 91/161:

3. *maakt het voor de beantwoording van vraag 1) verschil of bedoeld verbod gevorderd wordt in combinatie met een nietigverklaring van een merk en een bevel tot doorhaling van dat merk, welke nietigverklaring en doorhaling in elk geval effect hebben in de gehele Benelux?*

in beide zaken:

4. *indien uit het antwoord op vraag 1) volgt dat een rechterlijk verbod beperkt is tot het grondgebied van de Staat waarin het verbod is opgelegd, moet de rechter bij de beoordeling van de vraag of sprake is van auditieve gelijkensissen tussen merk en teken dan toch ook letten op de uitspraak in andere talen van de Benelux of kan of moet hij volstaan met een beoordeling of volgens de uitspraak in zijn nationale taal (talen) zich auditieve gelijkensissen voordoet?*

Ten aanzien van het verloop van het geding:

5. O. dat het Hof, overeenkomstig artikel 6, vijfde lid, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, een door de Griffier voor conform getekend afschrift van de arresten van het Gerechtshof te Arnhem heeft gezonden aan de Ministers van Justitie van België, Nederland en Luxemburg;

6. O. dat partijen de gelegenheid hebben gekregen schriftelijke opmerkingen te maken over de aan het Hof gestelde vragen en Renault een memorie heeft doen indienen door Mr S. de Wit;

7. O. dat de [Advocaat-Generaal Th.B. ten Kate](#) op 13 december 1993 schriftelijk conclusie heeft genomen;

Ten aanzien van het recht:

Ten aanzien van vraag 1

8. O. dat het Hof dezelfde vraag reeds heeft beslist in zijn arrest in de zaak A 92/3 en wel in deze zin dat noch het Verdrag, noch de BMW belet dat de rechter van een der verdragstaten naar aanleiding van een vordering als bedoeld in artikel 13 onder A BMW een verbod oplegt van gebruik van een merk in de andere verdragstaten;

Ten aanzien van vraag 2

9. O. dat het bij deze vraag gaat om een nog niet eerder aan het Hof voorgelegd probleem betreffende de terri-

toriale reikwijdte van een door de rechter krachtens de BMW gegeven verbod van inbreukmakend gebruik van een merk;

10. O. dat, zoals uit de Gemeenschappelijke Toelichting van de Regeringen op artikel 1 van het Verdrag blijkt, de Verdragsluitende Partijen met de invoering van een voor het gehele Beneluxgebied geldende eenvormige wet op de warenmerken de eenmaking van dat gebied beoogd hebben "*op het stuk van de merken*";

11. dat artikel 1 van het Verdrag, zoals wordt opgemerkt in genoemde Toelichting, "*voorop stelt het beginsel dat voortaan het merkenrecht in de Beneluxlanden zal beheersen. Een eenvormige wet, opgenomen in de wetgeving, die in de Europese gebieden dier landen geldt, zal alle merken, ongeacht de nationaliteit van de houder, aan een eenvormige regeling onderwerpen, en zal de bescherming ervan tot het gehele gebied uitbreiden*";

12. dat dit beginsel uitdrukking vindt in onder meer artikel 9 van het Verdrag, door welk artikel gewaarborgd wordt dat de rechtssituatie op het gebied van het bestaan, de geldigheid en de eigendom van merkrechten in de drie landen dezelfde is;

13. dat krachtens de BMW het uitsluitend recht op een merk zich dwingend uitstrekt over het gehele Beneluxgebied, en in overeenstemming daarmee ingevolge artikel 11 onder A.2. BMW nietig is de overdracht of andere overgang daarvan die niet op het gehele Beneluxgebied betrekking heeft;

14. dat, zoals in de Gemeenschappelijke Toelichting van de Regeringen wordt gesteld, artikel 37 BMW de bevoegdheid van de rechter bepaalt "*volgens beginselen, die uit de eenwording van het rechtsgebied van de drie landen inzake merken voortvloeien*";

15. O. dat het niet strookt met de strekking en het stelsel van het Verdrag en de BMW, zoals in het voorafgaande weergegeven, dat een naar aanleiding van een vordering als bedoeld in artikel 13 onder A BMW in een van de Beneluxlanden door een rechter zonder territoriale specificatie gegeven verbod van inbreukmakend gebruik van een merk slechts zou gelden binnen het gebied van dat land en zijn beschermende werking niet zou uitstrekken voer de beide andere landen;

16. dat, integendeel, de beoogde eenwording in merkenrechtelijk opzicht van de Beneluxlanden meebrengt dat moet worden aangenomen dat de rechter zijn bevoegdheid om op een vordering als bedoeld in artikel 13 onder A BMW het gebruik van een inbreukmakend teken te verbieden rechtstreeks aan deze bepaling ontleent, alsmede dat de rechter, deze bevoegdheid uitoefenend, een verbod geeft dat in beginsel geldt voor het gehele Beneluxgebied, zodat hij, wanneer hij in een bepaald geval gronden aanwezig acht zijn verbod tot enig deel van dat gebied te beperken, deze beperking uitdrukkelijk in zijn beslissing dient aan te geven;

17. O. dat uit het voorafgaande volgt dat de tweede vraag ontkennend moet worden beantwoord;

Ten aanzien van vraag 3

18. O. dat uit hetgeen hiervoor ten aanzien van de eerste en de tweede vraag is overwogen volgt dat de derde vraag ontkennend moet worden beantwoord;

Ten aanzien van vraag 4

19. O. dat deze vraag, zoals volgt uit hetgeen hiervoor ten aanzien van de tweede vraag is overwogen, zich slechts kan voordoen in het geval de rechter gronden aanwezig acht voor de oplegging van een territoriaal beperkt verbod;

20. dat ook in dat geval de rechter bij de beoordeling van de overeenstemmingsvraag het gehele Beneluxgebied dient te betrekken;

Ten aanzien van de kosten:

21. O. dat het Hof volgens artikel 13 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof de kosten moet vaststellen welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen, welke kosten omvatten de honoraria van de raadslieden van partijen, voor zover dit in overeenstemming is met de wetgeving van het land waar het bodemgeschil aanhangig is;

22. dat volgens de Nederlandse wetgeving het salaris van de raadslieden van partijen wordt begrepen in de kosten welke aan de in het ongelijk gestelde partij in rekening wordt gebracht;

23. dat gelet op het vorenstaande de kosten op de behandeling voor het Hof moeten worden bepaald als volgt: voor Renault op f 2500 (exclusief BTW) en voor Reynolds op nihil;

24. Gelet op de conclusie van de Advocaat-Generaal Th.B. ten Kate;

25. Uitspraak doende op de door het gerechtshof te Arnhem bij arresten van 22 december 1992 gestelde vragen;

Verklaart voor recht:

Ten aanzien van alle vragen:

26. Een door de rechter van een der Verdragstaten naar aanleiding van een vordering als bedoeld in artikel 13 onder A BMW opgelegd verbod van gebruik van een merk geldt voor het gebruik van dat merk in het gehele Beneluxgebied, terwijl daarbij niet van belang is of dit ook is gevorderd, noch of de vordering tevens strekt tot nietigverklaring van het merk en doorhaling van de inschrijving daarvan;

27. De rechter kan echter, indien hij daartoe gronden aanwezig acht, het verbod uitdrukkelijk beperken tot een bepaald gebied, doch ook in dat geval dient hij het gehele Beneluxgebied te betrekken bij de beoordeling van de overeenstemmingsvraag.

Conclusie Advocaat-Generaal Th.B. ten Kate

1. Het Gerechtshof te Arnhem heeft in de in appel voor het Hof gevoerde gedingen -in eerste aanleg met aansluiting van repliek en dupliek -tussen Régie Nationale des Usines Renault SA (appellante en voorwaardelijk incidenteel geïntimeerde) en Reynolds Aluminium Holland BV (geïntimeerde voorwaardelijk incidenteel appellante) in de zaak onder rolnr 91/161 betreffende RENAULT tegen REYNOCAR en de zaak onder rolnr 91/170 betreffende RENAULT T tegen REYNOTRADE

bij arresten van 22 december 1992 vragen van uitleg aan Uw Hof gesteld.

2. In de zaak onder rolnr 91/161 (REYNOCAR), gepubliceerd in BIE 1993, nr 64, p. 243 en IER 1993, nr 12, p. 55 luiden deze vragen als volgt:

2.1. Staat het Verdrag of de BMW eraan in de weg dat de rechter van een der Verdragstaten naar aanleiding van een vordering als bedoeld in artikel 13 sub A BMW een verbod oplegt van gebruik van een merk in andere Verdragstaten?

2.2. Maakt het voor de beantwoording van vraag 2.1 verschil of bij de vordering als bedoeld in artikel 13 sub A BMW wél of niet expliciet wordt aangegeven dat het verbod zou moeten gelden voor het gehele Beneluxgebied?

2.3 Maakt het voor de beantwoording van vraag 2.1 verschil of bedoeld verbod gevorderd wordt in combinatie met een nietigverklaring van een merk en een bevel tot doorhaling van dat merk, welke nietigverklaring en doorhaling in elk geval effect hebben in de gehele Benelux?

2.4. Indien uit het antwoord op vraag 2.1 volgt dat een rechterlijk verbod beperkt is tot het grondgebied van de Staat waarin het verbod is opgelegd, moet de rechter bij de beoordeling van de vraag of sprake is van auditieve gelijkens tussen merk en teken dan toch letten op de uitspraak in andere talen van de Benelux of kan of moet hij volstaan met een beoordeling of volgens de uitspraak in zijn nationale taal (talen) zich auditieve gelijkens voordoet?

3. In de zaak onder rolnr 91/161 was verklaring voor recht gevorderd dat het merk REYNOCAR voor klasse 12 (carrosserieën) nietig is met doorhaling van dat merk, welke vordering het Hof te Arnhem in zijn voorafgaand tussenarrest van 28 april 1992 (slotsom onder 14) in beginsel toewijsbaar achtte. Daarnaast waren met betrekking tot dit merk bijpassende geboden en verboden gevorderd.

4. In de zaak onder rolnr 91/170 (REYNOTRADE) - waarin het Hof te Arnhem ter voorbereiding voor de te stellen vragen van uitleg eveneens op 28 april 1992 een tussenarrest. gepubliceerd IER 1992, nr 46, p. 177, wees -was geen vordering tot nietigverklaring met doorhaling van het bestreden, ook ingeschreven, merk aan de orde. In deze zaak werden de vorderingen tot geboden en verboden beperkt gehouden:

4.1. gedaagde (Reynolds) te bevelen het gebruik van het teken REYNOTRADE of enig met het merk RENAULT overeenstemmend teken voor of in verband met truckaccessoires danwel accessoires ten behoeve van carrosseriebouw danwel voor of in verband met een onderneming die zich met voormelde activiteiten bezighoudt, te staken en gestaakt te houden;

4.2. gedaagde (Reynolds) te verbieden onrechtmatig te handelen door het gebruik van het teken REYNOTRADE voor of in verband met een onderneming die zich toelegt op fabricage en verkoop van truckaccessoires of accessoires ten behoeve van de carrosseriebouw. Een en ander werd gevorderd met bepaling van een dwangsom.

5. Dit heeft tot gevolg gehad dat in de zaak onder rolnr 91/170 (REYNOTRADE) de hierboven onder 2.3 weergegeven vraag ontbreekt, zodat in die zaak vraag 2.4 het nummer 3 draagt.

6. Voor het overige stemmen de vragen in de beide zaken overeen. Alleen Renault heeft voor Uw Hof een memorie doen nemen. Deze betrof beide zaken. Zo veroorloof ook ik mij de beide zaken in een doorlopende conclusie te behandelen.

7. De zaak van het Hof te Arnhem onder rolnr 91/161 (REYNOCAR) staat op de rol van Uw Hof onder nr A93/1 en die onder rolnr 91/170 (REYNOTRADE) onder nr A93/2.

8. Uw Hof is met betrekking tot beantwoording van de gestelde vragen bevoegd. Ik meen dat dit geen nadere toelichting behoeft.

9. De feiten, waarop de door Uw Hof te geven uitleg moeten worden toegepast, zijn in de beide arresten van 22 december 1992 onder 4 te vinden. Ik mag korthedshalve daarheen verwijzen. Ik vermeld hier nog slechts de vaststellingen van het Hof dat het merk Renault het oudst ingeschreven merk is en dat het Hof ervan uitgaat dat de onder 3 en 4 hierboven bedoelde verboden, waaronder kennelijk begrepen de geboden, voor het gehele Benelux-gebied gevorderd zijn.

10. De eerste te beantwoorden vraag, hierboven vermeld onder 2.1, stemt overeen met die, welke Uw Hof heeft beantwoord bij arrest van 26 maart 1993 onder nr A92/3, NJ 1993, 328 (DWFV), RW 1992-1993, p. 1439, BIE 1993, nr 66, p. 260 (C.v.N).

11. Het antwoord zal thans dienovereenkomstig luiden, dat het Benelux-Verdrag en de Eenvormige Benelux-wet aan een verbod, als in de vraag bedoeld, niet in de weg staan. Ik mag hierbij voor de verdere toelichting van dit standpunt naar mijn conclusie, voorafgaande aan dat arrest, verwijzen.

12. In de vragen onder 2.2 en onder 2.3 wordt aan de orde gesteld, of de beantwoording van de zojuist besproken vraag onder 2.1 beïnvloedt wordt door omstandigheden als in deze vragen nader omschreven.

13. Ik zal voor de beantwoording hiervan allereerst citeren de door Uw Hof in het onder 10 hierboven genoemde arrest onder 7 en 8 gegeven overwegingen ten aanzien van het recht:

"7. Overwegende dat art. 13A BMW, voorzover inhoudende dat de merkhouder zich op grond van zijn uitsluitend recht kan verzetten tegen het daar omschreven inbreukmakend gebruik, niet de strekking heeft de merkhouder in enigerlei opzicht te beperken in het aanwenden van de middelen die het toepasselijke nationale recht hem in zodanig geval toekent;

8. dat overigens geen enkele bepaling van het Benelux-Verdrag inzake de warenmerken of de BMW, noch het systeem van de BMW, noch enig beginsel van het Beneluxmerkenrecht de rechter van een van de verdragsstaten belet volgens het nationale toepasselijke recht een verbod van zodanig merkinbreukmakend gebruik in de andere verdragsstaten uit te spreken;"

14. Op grond van deze overwegingen volgde in genoemd arrest een ongeclausuleerde beantwoording door

Uw Hof van de vraag, zoals hierboven onder 11 verkort weergegeven.

15. De in de vragen 2.2 en 2.3 aan de orde gestelde verdere omstandigheden zijn derhalve voor de beantwoording van vraag 2.1 niet van belang.

16. De vraag, of een tot een bepaald gebied van de Benelux -overigens niet noodzakelijkerwijs samenvallende met de nationale grenzen van de drie Staten -beperkt verbod kan worden gegeven, is niet gesteld en was in de beide gedingen ook niet aan de orde, nu de gevraagde geboden en verboden naar vaststelling van het vragenstellende Hof te Arnhem (zie 9 hierboven) voor het gehele Benelux-gebied gevorderd zijn. Zie overigens nog het hieronder onder 19 opgemerkte.

17. Ik teken slechts ter zijde aan, dat mijns inziens een uitleg van een vordering tot gebod en verbod waarbij geen gebied wordt genoemd, als betrekking hebbende op het gehele Beneluxgebied voor de hand ligt, nu dit gebied merkenrechtelijk als één rechtsgebied behandeld wordt en het gedeponeerde merk zich dwingend over het gehele gebied uitstrekt en niet door overdracht tot delen daarvan kan worden beperkt. Ik verwijs voor dit laatste naar mijn conclusie onder 10-25, die voorafgaat aan het hier reeds meer genoemde arrest van Uw Hof, dat hierboven onder 10 genoemd is. Gezien het in die conclusie onder 14 en 15 aangetekende, treedt de nationale rechter hier als het ware als Benelux-rechter op. Van Nispen in zijn noot onder 4 en 5 onder het arrest van Uw Hof in BIE 1993, p. 262/263 komt ook tot deze uitkomst, evenals Vlaar in IER 1993, p. 98 en p. 102. Verkade in zijn noot onder hetzelfde arrest in NJ 1993, 328 onder 4 en 7 neigt in andere richting. Ik laat het bij deze aanvullende verwijzing naar literatuur, die na het arrest van Uw Hof is verschenen. Aldaar zijn verdere vindplaatsen opgenomen.

18. Gelet op de beantwoording van vraag 2.1 is niet vervuld de voorwaarde, waarvan de beantwoording van vraag 2.4 afhangt. Deze beantwoording komt derhalve niet aan de orde. Zoals reeds onder 16 aangetekend, is in dit geval ook niet een vordering aan de orde, die een gebod of verbod verlangt, dat beperkt is tot het rechtsgebied van een van de verdragsstaten.

19. Overigens brengt hetgeen ik in mijn onder 17 hierboven aangehaalde conclusie onder 10-25 uiteenzette over de historie van het verdrag en de daarbij behorende EW (BMW), de strekking daarvan en het stelsel van het verdrag en de EW (BMW), mee dat, verondersteld dat een verbod beperkt tot een deel van het Beneluxgebied zou kunnen worden gevraagd, kwesties als het bestaan van verwarringsgevaar, bijv. wegens auditieve gelijkenis, niet beantwoord kunnen worden uitsluitend aan de hand van hetgeen het publiek ter plaatse zou begrijpen, maar naar criteria die het gehele Beneluxgebied betreffen. Dit zou anders immers mogelijk maken dat toch merkenrechtelijke bescherming per bijv. taalgebied van de Benelux zou kunnen worden verkregen, zulks in strijd met de in het verlengde van de opheffing van handelsbelemmeringen binnen de Benelux Economische Unie liggende doeleinden van de Beneluxmerkenwetgeving. Ik verwijs verder weer naar mijn reeds genoemde conclusie en mijn aantekening

onder 17. De conclusie strekt tot beantwoording van de door het Gerechtshof te Arnhem gestelde vragen in de zaken onder A93/1 en A93/2 in de zin als hierboven onder 11, 15 en 18 aangegeven, zulks in verband met de weergave van de vragen onder 2 en 5.
